

Az első csoportok a fő szállítási útvonalakon (országutakon) haladtak, a későbbiek azonban a mellékutakat (alternatív útvonalak) vették igénybe; 7–8 nap alatt rendszerint 200–220 km-t gyalogoltak Hegyeshalomig. Azokat, akik útközben megbetegedtek, gyakran agyonlőtte a kísérőszemélyzet, vagy hátrahagyták őket elhagyott csűrökben, ahol orvosi segítség nélkül tengődtek; csak ritkán intézkedtek az élelmezésükről, és akkor is legfeljebb egy adag híg levest kaptak naponta. A menetelő csoportok indulását mindig úgy időzítették, hogy délelőtt 11 és déli 12 óra között érkezzenek meg Hegyeshalomba. Hangsúlyozzuk, hogy a csoportok legfeljebb 3–4 adag levest kaptak a gyalogmenet egész ideje alatt, de rendszerint több napig egyáltalán semmit sem kaptak enni.

A Nemzetközi Vöröskereszt hasonló jelentést terjesztett elő. A pápai nuncius közreműködésével is létrehoztak egy delegációt, melynek tagja volt Újváry Sándor író, Kiss Géza textilkereskedő és Bíró István erdélyi parlamenti képviselő. A jelentés megerősítette a Batizfalvy, illetve Breszlauer és Kluger által festett képet, és beszámolt egy Köhler nevű lazarista pap hősiességéről, aki felszólította a nyilasokat, lőjék agyon „bűnéért”, hogy segítette a zsidókat.⁶¹

A gyaloglókkal szemben tanúsított embertelen bánásmód még az SS néhány sokat próbált tisztjét is megdöbbentette. Hans Jüttner SS-Ober-